

Duhovna misel - 02. okt. 2022

TVOJA BESEDA – LUČ NA MOJI POTI (Ps 119)

27. nedelja med letom

Današnja stran iz evangelija obravnava vprašanje vere. Povod za to so učencev: »Pomnoži nam vero!« Lepa prošnja, ki bi jo morali ponavljati prek dneva: "Gospod, pomnoži mi vero!" Jezus odgovorja s podobama: gorčično zrno in razpoložljivi služabnik. »Če bi imeli gorčično zrno, bi rekli tej murvi: "Izruj se s koreninami vred in s morje," in bi vam bila pokorna«. Murva je krepko drevo, močno ukoreninjeno v zemljo in kljubuje vetrovom. Jezus torej hoče dati razumeti, da vera, ki se majhna, ima lahko moč, da celo izruje murvo. In jo nato presadi v novo zemljo, nekaj še manj verjetno. Toda nič ni nemogoče tistemu, ki ima vero, ki računa na lastne moči, ampak na Boga, ki zmore vse.

Vera, ki jo primerjamo gorčičnemu semenu, je vera, ki ni napuh, ki ne računa nase. Je vera, ki v svoji ponižnosti čuti veliko potrebo po pomoči. V svoji majhnosti se s polnim zaupanjem prepusti Njemu. To je vera, ki ima zmogljivost, da z zaupanjem gledamo na spremenljive dogodke življenja, ki pomagajo sprejeti tudi poraze, trpljenje, zavedajoč se, da zlo nima nikoli imelo zadnje besede.

Kako moremo doumeti, ali imamo res vero, se pravi, ali je naša vera, ki se majhna, prava, čista, pristna? Jezus nam to razloži, ko pokaže, kaj je vera: služenje. In to stori s priliko, ki je na prvi pogled čudna, a razpoložljiva, zmogočnega in brezbržnega gospodarja. Toda prav ta način gospodovanja pokaže to, kar je resnično središče prilike: služba, razpoložljivost. Jezus hoče povedati, da je človek vere v odnosu do Boga takšen: popolnoma se da njemu na voljo, ne da bi kaj računal ali pričakoval.

Ta odnos do Boga se odraža tudi v načinu, kako ravnamo v vsakdanjem življenju. Odraža se v veselju, da smo na razpolago drug drugemu, in že v tem, ko ne poplačilo in ne v priznanjih in v zaslužkih, ki utegnejo iz tega priti. Jezus na koncu te pripovedi: »Ko naredite vse, kar vam je bilo ukazano, ne govorite: "Nekoristni služabniki smo; naredili smo, kar smo morali narediti."«

Nekoristni služabniki, se pravi brez pričakovanja na zahvalo, b

Tvit papeža Frančiška

Višje, hitreje, bolj močno – skupaj. - Altius, citius, communiter (30. 9. 2022).

Jezus nahrani množico in naroči učencem, naj se nič ne izdamreč hrane ne odmetavamo, marveč jo na pravi način delimo, nikomur ne manjka, kar potrebuje, skupnost lahko najbolj uboge (29. 9.).

Želim opozoriti, da je **uporaba atomske energije v vojne namene** bolj kot kdaj koli zločin, ne le proti človeku in njegovemu dostojanstvu, ampak zoper vsako možnost za prihodnost v našem skupnem domu.

Molitev nepogrešljivo pomaga v duhovnem razločevanju, preden prevzame čustva, in nam omogoča, da se **na Boga obračamo** preprosto domače, kot govorimo s prijateljem (28. 9.).

Za Cerkev in zase prosimo za **milost**, da v bratu, ki je lačen, tisti obleke in dostojanstva, bolan in v ječi, najdemo **Gospoda Jezusa**.